koerapoissi oma platsilt, waid tema aseme pidaja oli sääl. Hertsog küsis: „Kes sina oled?“ — Õiglaseste wastas poiss: „Mina olen Teie koerapoisi koerapoiss.“

23. Narrimine. Naljahammas (käib kesk öösel mööda linna uulitsat ja koputab wiimaks pagari ukse pääle hüüdes): „Pagar, kas saia on?

Pagar (kes uniselt woodist wälja tulnud): „Jah on!“

Naljahammas: „Noh hää küll, kui saia on, siis sööge kõht täis!“

Pagar (kirub): „Oh sina kelm:“

Naljahammas (ei hooli sest ühtigi, läheb edasi, näeb woorimeest ja hüüab): „Woorimees, kas wõid sõita?“

Woorimees: „Wõin küll.“

Naljahammas: „Noh, hää küll, sõida siis pääle!“

K. A. H.

Igas Eesti raamatukaupluses on saada:

Esimene ja ainus riigiwalitsuse poolest kinnitatud Eesti kirjanduse kuuleht

„Meelejahutaja“,

ilmub igale ühele, kes uuema aja haridusest osa wõtab, tarwitiseks juhiks ja kergituseks tema mõtete ja teaduse laiendamises nüüd juba kolmat aastat üks kord iga kuus, toob sõnumid ja jutte, tõdelikka ning naljakaid, tutwustab Eesti kirjandusega, toob teadustusi maadest ja rahwastest ligidalt ja kaugelt, peab nimelt oma sugu rahwaid, nende tegu ja edenemist alati silmas, tutwustab inimest looduse iludega ja saladustega, teritab mõistust mitmesuguste ülesannete ja mõistatustega ja tarwitab ülepea oma töö materjaliks niisugusi nähtawusi ja asju, millest inimesele kõrgem ja kallim haridus tuleb.

Meie lugijate arw kaswab järgeste ning wõime lehte seda suurema julgusega ka teistele äratuseks, haridusеks ja mõnusaks ajawiiteks soowida. Ka politika ajalehtede lugijatele on meie leht soowitaw, sest ta räägib sagedaste niisugusist asjust laiemalt, mis neis ajalehtedes lühidelt ainult nimetakse.

12 annet aastas maksawad 150 kopikat ning saawad siis postiga koju kätte läkitatud. Ka on üksikud anded igas raamatu poes saada.

Meelejahutaja wäljaandmise ja tellimise koht: **H. Laakmanni raamatu pood Tartus.** **Meelejahutaja toimetus.**

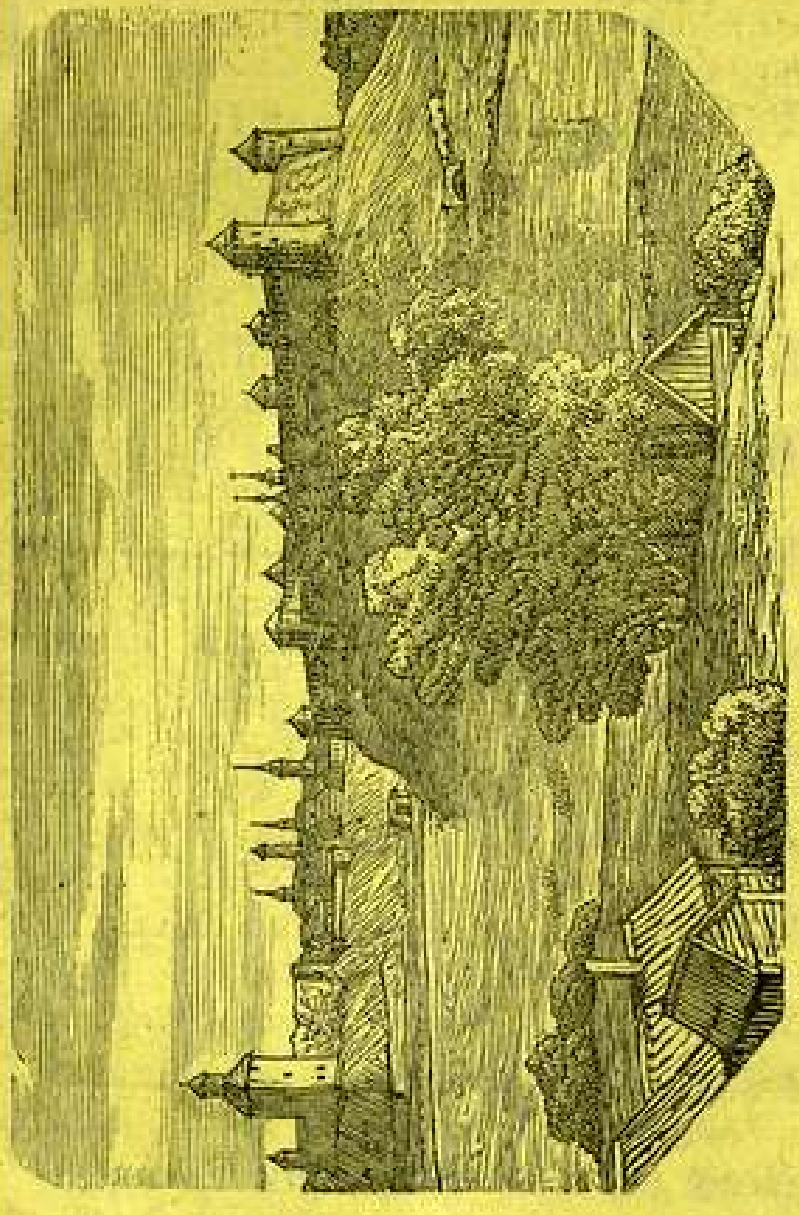

Narwa ja Iwangorod.

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1882, lk. 34